

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrteu.)

Št. 8.

Ljubljana, dné 1. avgusta 1900.

VIII. tečaj.

Obletnica nove maše.

(Poslov. *M. Vakaj.*)

Mali vasi na Nemškem je živeła preprosta kmetska družina. Osmero oseb je sklepalo pri mizi roke in molilo: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh!“ Bog je uslišal prošnjo, nikdar niso lačni zapustili mize. Otroci so bili čvrsti in zdravi. Le najmlajši deček, Bernard, ni bil prav trden; a bil je tih in poslušen dečko, kar je mater posebno veselilo. Zelo ga je ljubila. V šoli mu je šlo slabo, na nobeno stran ni mogel napredovati, akoravno se je silno trudil in mučil. Imel je slabo glavico. Prišel je čestokrat s solznimi očmi iz šole domov, ker ga je žalilo, da ni mogel uspešno odgovarjati na učiteljeva vprašanja. Bil je čestokrat posvarjen, od součencev pa zasmehovan.

Zopet je nastopila nova šolska dôba. Takrat je mali Bernardek s tužnim srcem ubral pot v šolo. Mati mu je sicer zatrjevala, naj bode brez skrbi in strahá; a Bernardek je trepetal pred neuspešnim učenjem. Prvi